

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenjskih ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznikov, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 32.

V Ljubljani, v petek 9. februarja 1894.

Letnik XXII.

„Soča“ o „Danici“.

S Primorja, 7. februarja.

Zadnja „Soča“ objavlja dopis iz Ljubljane pod naslovom: „Razsodba o „Danici“, in modruje takole: „Nengodni izid te pravde ni tolikega pomena, da bi mogli reči, da sega baš daleč v naše narodno življenje.“ . . . Novo društvo se je postavilo na katoliško podlago, ker se je nadejalo tako lažje dobiti podporo od gotove strani. Potrebe za tako društvo ni bilo nobene. Če se osnuje, . . . zanese se naš narodni razkol tudi med mladino. . . . Nič pa bolj ne vleče dijakov v politiko, ako mej njimi razširjajo časopise, kakoršen je „Rimski Katolik“, ki v nekem oziru zavzemljejo v politiki neko skrajno stališče.

Novo društvo „Danica“ bi le pospeševalo to politikovanje, ki se z „Rimskim Katolikom“ začne. Da bi pa društvo „Danica“ res kaj koristilo katoliški zavesti, mi jako dvomimo. . . . Sicer ne rečemo, da so morda le katoliška dijaška društva, ki prouzročajo pretepe. Tega ne! Jedenkrat prouzročajo pretepe ti, drugi pot zopet oni.

S tem dopisom iz Ljubljane, katerega objavlja „Soča“, je vnovič dokazala, da je katoliška le toliko, kolikor jej dopuščajo lažiliberalna načela. Vedeti namreč mora tudi „Soča“, kako papež Leon XIII. priporoča katoliška dijaška društva in kako so v smislu teh določil snovali tudi slovenski akademiki tako katoliško društvo. Čemu torej „Soča“ meče polena pod noge tem vrlim akademskim prvoborilcem za katoliške ideje? Ali so mari zaradi tega, ker so društvo v katoliškem znamenju, zatajili svojo narodnost? Ali niso mari zaradi narodnosti slovenske

trpeli in se borili ves čas, odkar snujejo društvo „Danico“? Kaj so zakrivali akademiki „Daničarji“, da jih „Soča“ grdi pred svetom?

Razsodba o „Danici“ ne sega daleč v naše narodno življenje. Duhovito! Lepo prosim: povejte odkrito in jasno, kaj pa sega daleč v naše narodno življenje, ako ne zaviranje ustanovitve katoliškega dijaškega društva, ognjišča katoliških slovenskih visokošolcev?

Seveda „Soči“, boreči se za pravice slovenskega naroda v Avstriji, to ne sega daleč v naše narodno življenje, ako Slovenci ne smemo na Dunaju v domačem društvu slovenski govoriti! Vprašamo: Kaj pa še sega v narodno življenje, ako ne taka določila!

Tako „Soča“! Kako nizkotna je take vrste pisava! Sam se obsoja v svoji podlosti, kdor piše in objavlja taka sumničenja.

„Potrebe za tako društvo ni bilo nobene!“ — Ako „Soča“ o snovanju katoliških društev tako piše, tedaj jej bo težko zagovarjati svoje pristno katoličanstvo. „Soča“ sicer meni, da se zanese z „Danico“ naš narodni razkol tudi mej mladino, toda v tem oziru povemo „Soči“, da ona tega ne bo zabranila, in dobro je, da ne bo, kajti bolje je in dostojnejše za naš narod, da se naša akademična mladina vadi v duševnem sabljanju, nego v sabljanju s pestjo. — Prepira za načela se nam ni bati, le prepira, kakoršnega goji v tem slučaju „Soča“ proti „Danici“, se nam je bati, ker se skazuje le s surovostjo in nevednostjo. — Ves žolč „Soče“ proti „Daničarjem“ izvira odtod, ker so ti vrli akademiki očitno izjavili svoje soglasje z načeli „Rimskega Katolika“. To je njih greh, zaradi katerega so „Soči“ tako nesimpatični.

„Rimski Katolik“ vleče dijake v politiko! Gospod dopisnik! Ste čitali kedaj naslov „Rimskega Katolika“? Ste-li čitali, kako „Rimski Katolik“ odsvetuje dijakom vsako vmešavanje v politiko, jim svetuje, učiti se, pripravljati se za bodoči poklic, daleč proč od vsakega politikovanja?!

„Soča“ se tudi boji, da bi „Danica“ prouzročala pretepe, kakor nemška katoliška akademična društva. Čudno, da se „Soča“ pri „Daničarjih“ boji prihodnjega, dočim ni imela do sedaj nobene grajalne besede za „Slovenijane“, pri katerih res niso redki dvoboji in pretepi z drugimi burši. O takih dejstvih molčati, predbacivati pa to že naprej „Daničarjem“, katerih pravila obsojajo dvoboje, kaj takega je zmožna objaviti le — „Soča“, kateri je po njeni lastni izpovedbi program — krščansko-katoliški katekizem!!

Deželni zbor kranjski.

(Deseta seja dne 8. februarja.)

(Konec.)

Poslanec vitez Langer poroča v imenu upravnega odseka o uvrstitvi 1045 metrov dolge občinske ceste v črnomaljskem okraju, ki se v Burgi pri Rožmanovi hiši odcepi od okrajne ceste ter drži do broda čez Kolpo pri Podbrezju, med okr. ceste. Obvelja nasvet, da označena cesta preide v oskrbovanje okr. cestnega odbora črnomaljskega od istega časa, ko jo bode občina Adlešiče posula ter pripravila v predpisano stanje.

Poslanec Grasselli poroča o št. 1. in 2. uvoda letnega poročila, ki se vzameta na znanje.

Baron Wurzbach poroča o § 1. letnega poročila, ki se tiče rešitve v najvišje potrjenje predloženih zakonskih načrtov in sklepov.

LISTEK

Palestrina.

Življenjepisna črtica. — V spomin njegove 300letnice napisal — k.

(Dalje.)

Naslednik Gregorija XIII. je bil Sikst V., ki je tudi vedno prav velikodušno podpiral Palestrino. Njemu je posvetil skladatelj tudi več svojih novih del, mej njimi posebno novo zelo važno in pomenljivo svoje delo, slavno 6glasno mašo „Assumpta est Maria“. Slog te maše je zopet čisto drug, kot v Marcelovi: resnoba gregorijanskega korala družijo se v njej na najlepši način z živahnostjo novega sloga „visoke pesmi“. V priznanje za to lepo darilo ga je hotel papež napraviti za kapelnika svoje kapele. A pevci se temu upro, češ, da ne gre, da bi lajik zasedel ono mesto, katero je sicer opravljal vedno le kak prelat. Žela papeževa se torej ni uresničila; Palestrina je i nadalje ostal „maestro compositore“ njegove kapele. Istemu sv. Očetu so posvečene tudi njegove ganljive lamentacije, kakor tudi stari cerkveni himni, katere je v tem času mojsterski obdelal 4- in 6glasno.

Da je bila domisljaja Palestrina res velikanska, neizcrpljiva, to priča še cela vrsta skladb iste dobe.

Gregoriju XIV. podli on celo zbirko motetov, zvezek spevov Magnificat v vseh 8. cerkvenih tonih

in svoj slavni Stabat Mater, o katerem pravi Bainsi: „Ako bi Palestrina nič drugega ne bil zložil, kakor jedino ta Stabat Mater, to jedino delo bi bilo zadostovalo, da njegovo ime ostane nesmrtno.“ Vojvodi Viljemu bavarskemu posveti leta 1591 svoj 5. zvezek 4- in 5glasnih maš; 6. zvezek teh pa kardinalu Aldobrandiniju.

In tako se vrsti še jedno delo za drugim, dokler slednjič l. 1594 ne izide zadnje — njegova labudova pesem — zvezek duhovnih madrigalov, katere pokloni ženi svojega dobrotnika Ferdinanda toskanskega, princesinji Kristini lotrinški.

Bolezen, ki je sicer tako izredno dolgo prizanašala temu velikemu umetniku, da ga tako kar mogoče dolgo ohrani sveti glasbi, položi slednjič tudi Palestrino kot 80letnega starčka v postelj dne 26. januarja l. 1594, katere ni imel več zapustiti. Veliki njegov prijatelj, Filip Reri mu je stal ob tej zadnji bolezni ljubeznjivo na strani in ga pripravil za večnost. Dne 28. januarja opravi spoved in dne 29. januarja prejme z ginljivo pobožnostjo sveto popotnico in ves udan v božjo voljo pričakuje svoje zadnje ure. Ko ga dne 2. februarja v praznik Marijinega Očiščenja obišče po navadi zopet F. Reri, dobi ga že nenavadno slabega. Opozori ga torej, da bi utegnil današnji praznik že v nebesih praznovati pri svoji nebeški Kraljici. Ves vesel mu nato umirajoči odgovori: „O, kako srčno to želim. Da bi mi pač Marija, moja priprošnjica, izprosila to milost pri svojem božjem Sinu!“ In res, Marija ga usliši.

Ta lepa prošnja na Marijo, te lepe besede so bile zadnje njegovega zemeljskega življenja. Komaj jih izgovori, že ga objame smrtni angelj in veliki Palestrina se preseli iz doline solz v večno veselje; truden sin se vrne k svoji dobri Materi, katero je na zemlji tolikrat proslavljal s svojo angeljsko muzo, da jo lepše in popolnejše slavi tam, kjer je izvor sam vse umetnosti, vse lepote, Bog.

Umrli je torej veliki Palestrina dne 2. februarja l. 1894 in sicer umrl velikan kot človek in kristijan, kakor je bil velikan kot mojster in učitelj svoje umetnosti! V trojni častitljivosti, kakor lepo pravi Waldmann, ga je odpeljal smrtni angelj tja pred božji prestol: v častitljivosti starosti, genialnosti in krščanske pravičnosti!

„Palestrina je umrl, njega ni več mej živimi“, ta glas se je žalno razlegal po rimskem mestu. Vse je govorilo o njem, vse žalovalo. Pogreb njegov je bil veličanstven. Cela papeževa kapela in vsi umetniki rimskega mesta so se ga udeležili in nešteto ljudstva. Kako tužno se pač morali odmevati ob tem sprevodu pretresljivi glasovi njegovega „Misereere“! Pokopan je bil v cerkvi sv. Petra v kapeli sv. Simona in Jude.

In priprosta plošča naznanja še dandanes človeštvu, da na tem mestu počiva: „Johanes Petrolloysius Praenestinus, Musicae Princeps“.

Kneza glasbe torej ni bilo več na zemlji!

Pač pa so ostala na zemlji dela njegova, najlepše in nezmotne priče njegovega duha. In ako

3/4 6 m. m.

Pri tej točki vpraša poslanec Višnikar, kak vseh je imela resolucija gledé prostovoljnih doneskov za cesto iz Sodražice čez Hrib.

Deželni glavar odgovarja, da do časa, ko se je tiskalo letno poročilo, še ni bilo odgovora, ki je došel te dni. Upati je, da obljuba ni bila prazna.

Poslanec Grasselli poroča o točki letnega poročila, ki se tiče zdravstvenih rečij.

Poslanec dr. vitez Bleiweis vpraša, zakaj sta bila nameščena dva okrožna zdravnik, ki nista prav nič službovala v deželni bolnici.

Dr. Vošnjak kot poročevalec dež. odbora odgovarja, da se je to zgodilo, ker primanjkuje zdravnikov, da pa je deželni odbor sklenil, nobenega novince ne priporočati, ki ni vsaj jedno leto služboval in se vadil v deželni bolnici.

Poslanec Ogorelec vpraša, zakaj se niso občine Studenec, Iška Vas in druge izločile iz zdravstvenega okrožja Šmarije ter zanj ustanovilo samostojno okrožje.

Dr. Vošnjak odgovarja, da bi se itak noben zdravnik ne oglasil, ker sedem drugih boljših zdravstvenih okrožij nima zdravnikov.

Poslanec Dragoš stavi resolucijo, naj deželni odbor ukrene potrebno, da Črnomelj dobi svojega okrožnega zdravnika, ker bolniki ostajajo večkrat brez zdravniške pomoči.

Dr. Vošnjak odgovarja, da je premalo zdravnikov in se morda sedaj kateri oglasi, ker mu je zvišana plača na 1000 gld.

O § 4. (Deželne podpore) in o § 5. (Občinske stvari) poroča poslanec Lenarčič, kateremu se izreče zahvala, da je izdelal razviden pregled občinskih priklad.

Poslanec Klein poroča o § 7. letnega poročila gledé deželne prisilne delalnice ter nasvetuje, da se vis. vladi izreče zahvala za obljubljeni donesek k stroškom razširjenja prisilne delalnice in izboljševalnice v Ljubljani.

Prihodnja seja boče v soboto dne 10. febr.

Mažarski gosti v Zagrebu.

Iz Zagreba, 5. februarija.
(Konec.)

Mažarski poslanci so hvalili Hrvate, seveda mažaronske, v vsakem pogledu kot lojalne, za mažarsko državno idejo vnete, kar je tudi resnično, a za Hrvatsko žalostno. Mažaru pa je stalo tudi le do same lojalnosti in do ničesar drugega, kajti za Hrvatsko mari drugač toliko kolikor za lanski sneg. Z besedami proslavljajo Hrvatsko ter jo imenujejo biserom sv. krone ogerske, ko je treba pa činom to privrženost in ljubezen skazati, pa molče in pozablajo obljube in dolžnosti. O Zagrebu trdijo, da se krasno razcveta, in da jih to silno raduje ta napredek, ki je mogoč le v sedanjem odnosu med Ogorsko in Hrvatsko. A nam je dobro znano, da za Zagreb ni Ogorska vlada še dozdej nič storila, dočim troši za Pešto milijone; a ravno tako je zanemariti hotela mesto tudi domača vlada, ali ga je

hočemo imeti vsaj nekoliko celotno sliko o Palestini samem in njegovem zgodovinskem pomenu, nastane nam gotovo sedaj kar samo od sebe vprašanje: Kaj je z deli tega velikega skladatelja?

Ko je Palestina ležal na smrtni postelji, ukazal je gledé svojih mnogoštevilnih še nenatisnjenih skladb svojemu sinu Hyginu: „Moj sin, veliko še nenatisnjenih skladb zapuščam za seboj. Po velikodušnosti mojih sedanjih podpornikov kardinala Aldobrandinija in Ferdinanda, velikega vojvode toskanskega, ti bode mogoče vse te skladbe izdati. Zaukažem ti torej, da vse prej kot mogoče daš natisniti v čast in slavo neskončnega Boga in v povečanje njegove presvete daritve!“

A sin njegov ni bil podoben svojemu očetu. Ni se menil za poslednjo voljo svojega očeta, da naj namreč izda skladbe v čast in slavo božjo, marveč je le gledal, kako in kje bi jih dražje prodal. Klemen VIII. je po smrti Palestinini kmalu poprašal po njegovih skladbah in jih je želel izdati. Ko je pa spoznal sebičnost Hyginovo, je pustil vso stvar pri miru in se ni menil več zanjo. Hygin torej proda velik del teh skladb trem beneškim knjigotrcem. Palestinine skladbe so bile torej sicer natisnjene v obilnem številu; a bile so raztresene. Rokopisi sami so se ohranili zlasti v arhivih papežev kapele, v Vatikanu, v cerkvi St. Maria Maggiore in v „Collegium Romanum“.

(Konec sledi.)

zato mestjanstvo samo povzdignilo. Zagreb je postal to, kar je, le po svojih vrlih mestjanih. A mažarski gost more biti še tako predrzen, da v naši sredini trdi ravno narobe. To so, kakor se vidi, pravi laškavci pa tudi lažniki. Kaj vse ne poročajo že v svoje časopise o njihovem tukajšnjem obisku! Njihov sprejem je bil veličasten, prebivalstvo glavnega mesta je navdahnjeno popolnoma z idejo o jedinstvu z Ogorsko, Strossmayerjeve stranke ni več in stranka prava je zgubila že vsa tla na Hrvatskem ter bode tudi v kratkem zginila s političnega obzorja, vsak Hrvat spoštuje in ljubi sedanjega bana radi njegovega odločnega delovanja za zvezo z Ogorsko, sploh so Mažari po teh vestih našli na Hrvatskem vse tako urejeno, kakor so si želeli.

Čudimo se, da morejo biti vendar tako brezobrazni časnikarski dopisniki in da hočejo na tak način mažarsko občinstvo zaslepiti o vsem, kar se je v Zagrebu dogodilo ona dva dni, ko so boravili v njem mažarski poslanci. Kako brezobrazna je vendar trditev, da ni na Hrvatskem nobene opozicije. Zakaj so se pa tako skrbno ogibali ti mažarski gosti naših opozicijskih poslancev, samo da ne spregovore besedice z njimi, zakaj niso bili povabljeni zastopniki opozicijskih listov v njihovo društvo, da bi svet vsaj točno zvedel, kaj se je govorilo; gotovo bi bili sodelovalci opozicijskih listov točneje zapisovali izgovorjene besede, nego so to storili oni vladnih časopisov, tako, tako da nam niso poznati avtentični govori niti mažarskih niti hrvatskih poslancev. A kaj so videli mažarski gosti v saboru?

Na levi strani sedi deset odločnih mož, ki branijo pri vsaki priložnosti pravice hrvatskega naroda, kar je nedavno priznal odličan član večine ter se celo izjavil, da se že zdaj večidel naroda oklepa opozicije in da bo v kratkem ves v njenem taboru, če ne bode znala večina bolje skrbeti za narod, nego je do zdaj delala. Za to izjavo dotični mažarski žurnalist ni hotel vedeti, pa je zategadelj po svoji volji tako lažljivo izvestil mažarskemu občinstvu o sedanjem političnem stanju na Hrvatskem. V hrvatskem saboru se je isti dan (3. febr.) dogodil tudi radi mažarskih gostov prav neugoden čin. Poslanec Erazmo Barčič je namreč precej na početku sednice vprašal predsednika, je li pripravljen, da se čestita ruskemu cesarju, ker je srečno ozdravil. — Predsednik ga je zavrnil s tem, da do zdaj ni bila navada čestitati vladarjem, ako so srečno prestali kako bolezen, pa tako se tudi v tem slučaju ne more zadovoljiti poslančevemu zahtevu. „Sicer se pa vara poslanec Barčič“ pravi predsednik, „ako misli, da bode s to svojo interpelacijo skalil veliko radost in harmonijo, ki vlada zadnja dva dni v Zagrebu“. Vsemu treznemu občinstvu le ta interpelacija zares ni bila po volji, ker je neumestna in nepotrebna, a za opozicijo celo škodljiva, kajti njeni nasprotniki jo bodo upotrebljali za najgrja ovaduštva. Poslanec Barčič je mogel to priložnost upotrebiti ter vprašati, kaj za prav hočejo ti mažarski gosti pri nas, tako vprašanje bi bilo umestnejše, pa bi imelo tudi več efekta, morda bi se bili Mažari malo streznili ter zvedeli, da vendar le še živi opozicija na Hrvatskem ter jo morda ne bi bili proglasili za mrtvo. Sicer pa ne verujemo, da bi bili ti mažarski poslanci tako kratkovidni, kakor se prikazujejo. Obdani vedno od mažaronskih prijateljev niso imeli sicer priložnosti ali jo pa tudi morda niso hoteli imeti, da se bolj na tanko poduče o naših odnosajih. Ali kar so videli okoli sebe, moglo jih je osvedočiti, da vendar ni vse tako, kakor trdijo njihovi spremljevalci. In če so kolikaj trezni možje, morajo priznati, da Hrvatska še obstoji, in da je ves trud zastoj od strani mažarske zatrete jo ter zbrisati z zemljevida, kakor je o tem sanjal Košut I. 1848.

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. februarija.

Graja dunajskemu mestnemu zboru.
Cesar se je nedavno v Budimpešti jako pohvalno izrekel, da je mesto preskrbelo za vojašnice, in pristavil, da bi bilo želeži, da bi Dunajčanje se ravnali po Budimpešti. To je očitna graja za liberalni mestni zastop dunajski. To so tudi liberalci čutili, ali so takoj po svojih glasilih skušali krivdo izvrniti na protisemite, ki ovirajo dela v mestnem zboru. To je tako, kakor bi odločevala manjšina, ne pa večina. Seveda dobro je, če se odgovornost za lastne napake in lastno nezmožnost more izvrniti na koga drugega. V takih stvaréh so že od nekaj liberalci

največji mojstri. Sicer pa opozicijo sumničijo tudi z očitnim namenom, da bi jo očrnilo pri vladi. Židovski liberalci že dolgo skušajo kako vlado nahujskati proti krščanskim socialistom. Sami čutijo, da se jim tla na Dunaju majajo, in radi bi pridobili vlado, da bi porabila zanje ves vpliv.

Kompromis v češkem veleposestvu. V deželnem zboru češkem ima veleposestvo 70 poslancev, ki so sedaj vsi konservativci. Sedaj se pa mej konservativnim in ustavovernim posestvom v Pragi vrše neka pogajanja, po katerih bi pri prihodnjih občnih deželnozborskih volitvah volili v skupini veleposestva 50 konservativnih veleposestnikov in 20 ustavovernih. Temu se nekoliko upirajo posamezni konservativni veleposestniki, ali vlada si jako prizadeva, da bi sklopila ta kompromis, ker je od njega odvisen vseh koalicijski. Posledica temu kompromisu bi tudi bila, da noben član takimenovanega češkega narodnega posestva ne bi prišel v deželni zbor. Konservativni veleposestniki so se že v svojem oklicu, katerega so izdali povodom dopolnilnih volitev, jako odločno izrekli proti narodnemu veleposestvu, ki se brati z Mladočehi. Mej konservativnimi veleposestniki jih je gotovo več, ki se rajši zavežejo z ustavoverci, nego pa z ljudmi, kateri hodijo za Mladočehi. Za češki narod se razmere nikakor ugodno ne razvijajo. Grenek je sad mladočehske politike.

Pruski general Kírhof je o svojem času z revolverjem streljal na nekega časnikarja, ker je v časopisu sramotil njegovo hčer. Zaradi tega je bil general od vojaškega sodišča obsojen v kratek zapor. Ko je prestal del svoje kazni, ga je cesar pomilostil, in te dni mu je pa podelil kronin red II. vrste. „Strassburger Zeitung“ zaradi tega hudo prijema svetovalce cesarjeve, ki so predlagali to odlikovanje. Da je kak civilist zakrivil tako dejanje, bil bi kaznovan z ječo, general se pa po kratkem zaporu odlikuje še z visokim redom. To mora mej prebivalstvom vzbujati misel, da v nemški državi ne veljajo zakoni za vse jednako. To vzbuja nevoljo v onih slojih prebivalstva, ki so najtrdnjša opora cesarja in države. — Mi se temu toliko ne čudimo, ker to je pač le posledica militarizma. Sicer bi zaradi tega tudi po časopisih ne bilo toliko hrupa, da ni napadeni časnikar bil žid.

Socijalne stvari.

Kje smo?

(Konec.)

Toda še žalostnejše so razmere v naših mestih. Tukaj se je razcepila človeška družba v dva razreda, ki si sovražno stojita drug drugemu nasproti: na jedni strani se nahaja primeroma majhno število prebogatih kapitalistov, na drugi strani pa brezštevilna množina stradalajočega proletarijata. Kapitalisti so vsemogočni, po njihovi volji se ustvarjajo vse postave, v njihovih rokah leži cela produkcija, za njihovo milost se mora potegovati vsak, kdor hoče vsakdanjega kruha. Kakor so imeli nekdanj prosti Rimljani in Grki svoje brezpogojno jim slušajoče sužnike, tako jih imajo tudi naši kapitalisti. V rokah jednega producenta počiva usoda tisoč in tisoč siromakov. Kapitalist živi sijajno in razkošno, hodi od zabave do zabave, vozi se od jednega letovišča v drugo, a za bedo in siromaštvo istih ljudij, ki mu pomagajo s svojim znojem graditi njegovo srečo, nima srca, noče jim pomagati.

Proletariat vidi, da bi se mu lahko pomagalo, da pa se mu noče, on spoznava, da nikjer ni ljubezni do bližnjega, da povsod kraljuje le sebičnost in neusmiljenost, in zaradi tega se je odločil, da si pomaga sam. Navdušenje za boj proti bogati in brezsrčni buržoaziji narašča istinito od dne do dne, pridobiva si vedno širša tla in preti celemu človeštvu s popolnim prevratom obstoječih razmer. Nevarnost je tem večja, ker so te sovražne čete skrbno urejene in ker v srcih teh bojevnikov ni vere na Boga, ni nobenih svetih čustev, temveč jedino le slepa, divja strast, ki je pripravljena za vsak še tako hudoben čin. To so nasledki novodobnih idej, ki so se razvijale na ekonomičnem polju.

Duševni in gmotni propad je torej znak sedanjega časa, a zajedno tudi vzrok nesreče in bede, ki se pojavlja med nami, in vzrok nezadovoljnosti, ki je povsod razširjena. Da pa se odstrani učinek, treba je najprej odstraniti vzrok. Človeštvo bo se potemtakem moralo zopet vrniti nazaj k Bogu, katerega je zapustilo, ter se trdno okleniti vere in

*) Abbé Winterer: Le socialisme international.

njenih naukov, katerim se je izneverilo. Le tako bo moglo priti zopet na pravo pot, na kateri bo ga spremljalo blagostanje, sreča in zadovoljnost. Dokler pa se nevera ne ukloni veri, se vladar in podložnik ne bodeta sprijaznila, se nasprotje med siromakom in bogatinom ne bode poravnalo, sovraštvo, beda in nezadovoljnost trpela še bo naprej. Samo v veri je rešitev in ker je le krščanska vera jedino prava in resnična, je le v krščanski veri prava rešitev.

Liga.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 9. februarja.

(Potovanje v Rim.) Dne 15. febr. ob 10^{1/2}, dopoldne odide iz Kormina poseben vlak v Rim k sklepu petdesetletnice sv. Očeta Leona XIII. Pot stane tje in nazaj: za III. razred okol 13 gold., za II. razred okol 22 gold., za I. razred okol 39 gld. Zraven bo treba še kot vpisnino plačati vsakemu romarju 1 gld. 50 kr. — Tako ceno se ni še nikoli romalo v Rim. Res, lepa priložnost pokloniti se ljubljensmu Očetu, od vsega sveta občudovanemu Leonu XIII. Prosijo se čestiti duhovni pastirji, naj to, kolikor še mogoče, naznanijo svojim vernikom. Kdor bi želel se udeležiti tega romanja, naj se oglasi najpozneje do 12. t. m. pri: Dr. A. Faidutti, Gorica, Via Barzellini 20.

(Dar.) Mil. knezoškof lavantinski dr. Mihael Napotnik so darovali za novo šolo v Trepanjah pri Konjicah 150 gld.

(Slovensko gledališče.) V slovenskem gledališču so včeraj predstavljali Šamberkovo veselo igro: „Jednajsta zapoved. Pri tej predstavi je nastopil g. Václav Anton, član narodnega gledališča v Zagrebu, kot gost ter s svojim nastopom in igranjem žel obilno pohvalo za svoje izvrstno predstavljanje. Med igro izročili so dotičnemu gostu krasen lavorov venec. Tudi drugi domači igralci so povoljno rešili svoje naloge. Gledališče je bilo razprodano. — V soboto se predstavlja burka: „Ugrabljene Sabinke, kjer g. V. Anton nastopi v vlogi Emanuela Strižeja.

(Iz štajerskega deželnega zbora.) Dne 6. t. m. je zbor dovolil 25.000 gld. podpore za popravo ceste iz Luč v Selčavo. Finančni odsek je predlagal, da se pristojbina za lovske karte poviša s 3 na 6 gld. in da zanj tudi lovsko varstveno osebje ne bode oproščeno te pristojbine, temveč bode plačevalo po 3 gld. Finančni odsek je izračunal, da se poviša dohodek teh taks za karte 23.000 gld. na leto. Poleg tega se bi vpeljele posebne karte za lovske goste, katere se bi dajale le za 14 dni in bi veljale po 3 gld. Proti temu zakonu je govorilo več poslancev, med drugim tudi slovenska poslanca dr. Serbec in Jerman, ker bi se s takim zakonom onemogočil lov manj premožnim ljudem. Število lovskih zakupnikov bi se zmanjšalo in občine bi love ne mogle več tako drago odajati v najem. Ves zakon se je na to vrnil finančnemu odseku, da ga še nekoliko predela, ker je sem ter tja tudi nejasen. Zbor je vzel na znanje poročilo o vinarski in sadjarski šoli v Mariboru in sklenil, da naj se v vzornem vinogradu po možnosti vzgajajo požlahtnene vinske trte. Zbor je odobrovalno vzel na znanje, kar je deželni odbor storil proti trtni uši in izrekel željo, da se v večjem številu vzgajajo ameriške trte. Dovolil je, osnovati še jedno trtnico in po jeden vzoren vinograd. Deželnemu odboru se je naročilo, da dela pri vladi na to, da se bode pri novem vrenjenju davka gledalo na škodo, ki jih je naredila trtna uš. Občini Št. Jernej pri Konjicah se je dovolilo, pobirati 100 odstotne občinske priklade na direktne davke, občini Skomre pa 130 odstotkov.

(Iz celovške škofije.) Razpisane so: župnija Kaplja ob Dravi do 13. marca; in do 15. marca: mesto stolnega korarja in župniji Št. Jurij ob Zili in Bilčevos.

(Slava Bogu.) Na mnoga pisma in ustmena vprašanja, kdaj da izide drugi zvezek „Slava Bogu“, odgovarjam, da je danes šel v tiskarno rokopis, ki obsega 24 izvirnih Marijinih pesem. Zaupljivo izide zvezek začetkom aprila za Šmarnice.

P. Hugolin Sattner.

(Pogreb † g. Fr. Pipana.) S Cerkljanskega: Vstopivšemu na naše pokopališče zrè ti nasproti nova gomila. Tu notri so položili dne 5. svečana t. l. truplo rajnega č. g. Frančiška Pipana, vikarja v Jageršah. Zbralo se je k pogrebu najst gospodov duhovnikov-sokratov. Ne le bližnji, i od sosedne Kranjske prihitela sta dva gospoda skazat svojemu

prijatelju zadnjo ljubav. Bil je č. g. župnik novoosliški in č. g. Picigas iz Idrije. Slovesno črno mašo daroval je prečast. g. Jan. Nep. Murovec, dekan iz Cerklja. Spominjal se je tudi rajnega v kratkem jedrnatem govoru. Da je govoril iz srca, videlo se je takoj pri poslušalcih. Marsikatera solza potočila se je i postavnim možakom čez zagorela lica. Že poldan je bilo, ko je zdrsnila krsta z dragim pokojnikom v krilo matere zemlje. V britki žalosti stali so ob njegovem grobu že priletni oče, sestre in njega svak J. Pavlica, posestnik iz Rifenberga. Pač hud vdarec za družino, a tudi britka zguba za škofijo. Pa kaj moremo, ko nismo mi gospodarji! Pokojnik, počivaj v miru!

(Iz Celovca), dne 7. februarja: Včeraj smo sicer končali pust, a plesi in veselice se tudi v postu „vrlo“ nadaljujejo! V nedeljo bodo plesali izvoščeki, dne 4. marca pa napravi tukajšnja „haut volee“ pod patronanco soproge g. dež. predsednika, baroninje Ide pl. Schmidt-Zabierov, veliko maskarado: „Ein Markt und Kirchweihfest in Heiligenblut“. Čemu bi se naši razsvitljenci tudi zmenili za cerkvene postave?

(Slovenski klub na Dunaju) bode v soboto dne 10. februarja t. l. imel četrti svoj večer v tej sezoni v dvorani L. Mitzkove restavracije „Zum alten Schottenthor“, L. Schottengasse 7. Na dnevnem redu je berilo gosp. Jos. Mantuanija, c. in kr. pristava v dvorni knjižnici in rednega člana c. kr. zavoda za raziskavanje avstrijske zgodovine na vseučilišču dunajskem. Naslov berilu je: „Dva neznanca Kranjca, važna za prosveto“. Začetek ob 8. uri zvečer. K temu večeru vabijo se na Dunaju živeči Slovenci, ki so dosedaj dobivali vabila.

(Duhovniške spremembe v lavantinski škofiji.) Č. g. Fr. Korošec, kapelan v Cirkovicah, je dobil mesto učnega prefekta v dijaškem semenišču v Mariboru. Č. g. Fr. Lekše, kapelan na Črni gori, pride v Cirkovico. Č. g. Fr. Saloven pride v Smarje pri Jelšah.

(Nesreča na železnici.) V noči od 6. na 7. febr. je v Ljubljani nastanjenem sprevodniku J. Jakš-e tu na progi Št. Peter-Reka med postajami Sapjane-Jordane obe noge odtrgal vlak. Ranjenec je bil prenesen v bolnišnico v Reki.

(Koroške novice.) V neki celovški gostilni se je dne 5. t. m. po noči ustrelil 30—35 letni M. Sulzer iz Svinca. Vzrok samomoru je bila huda bolezen. — Učitelj Hugo Moro, zagrizen matador nemškega „schulvereina“ je ustanovil z novci „schulvereina“ v Šmohoru otroški vrtec, ki se otvori dne 19. marca. — Dne 29. jan. se je osnovalo na Dunaju akcijsko društvo „Ziljska železnica“. Načelnik je rudniški svetovalec Hinterhuber. — Konec prvega šolskega tečaja na celovških srednjih šolah je v soboto, dne 10. t. m.

(Pust v Gorici.) Poroča se nam: Več let sèm je pojemalo norenje pustni torek v Gorici. Da bi Goričani odpomogli nekaj let trpečemu ugledu v prejšnjih boljših časih noreče Gorice, sestavili so odbor, kateri bi priredil dostojen pogreb prismojenemu pustu. Odbor priganjal je Goričane, naj brezplačno dadó konj in kočij maskovanim, ki bi se brzih nog podili po Gorici. Pustnega odbora glas našel je odmeva v pustnjaških ušesih. V prepričanje izgrediv in nezgod izdal je skrbni otec, goriški muicij, poseben oglas, kod smé drdrati „korsó“. Praznično oblečenih zijalcev sešlo se je na Travniku nebroj. Zaprli so vse štacone in rokodelnice in šli k pogrebu umirajočega pusta. Goričani praznovali so pust z delopustom prazničneje, kakor največa dva ali tri praznike v letu. Značilno za npravni propad Goričanov, kateri so že davno odslavili nedeljski počitek ter premestili nedeljo na ponedeljek. „Corriere“, glasilo in vodilo pustnjakov, morála pustnjaške npravnosti, prepeva slavo dostojnosti goriških pustnjakov. Tako gradivo pristoja listu, ki je celo leto dosleden nemaskovani maski.

(Slepec promoviran za doktorja.) Ne vseučilišču v Marburgu je te dni dobil doktorstvo modroslovja kandidat novejšje filologije, g. V. Potthof iz Bielefelda. Mladi učenjak je bil oslepel v 9. letu.

(Poznajo ga!) Iz Celovca: Naši p. č. mestni očetje so imenovali neko novo ulico po stvaritelju naših brezverskih šolskih postav „Hassnerstrasse“. Odbornik Jergič (veliki slavofag pred Bogom in pred ljudmi) je predlagal, naj se imenuje ona cesta „Valeriestrasse“. Ta predlog pa se je odklonil, češ, da je ona cesta premalo „estetična“, ker je v zloglasnem kotu Celovca. Zato so jo imenovali po „velikem“

Hassnerju. Pa še kdo reci, da naši mestni očetje ne znajo vredno častiti svojih nemških velikanov!

(Nesreča.) Včeraj opoldne je na živinskem semnju pri klavnici nečega laškega mešetarja konj tako nesrečno udaril s kopitom v levo nogo, da mu jo je skoro odbil; držala se je samo še kože. Reveža so prepeljali v deželno bolnišnico.

(Volitve v trgovsko-obrtno zbornico.) C. kr. volilna komisija naznanja izid volitev, katere so se zvršile 31. dne januarja 1894 za trgovsko in obrtniško zbornico v Ljubljani: 1. Od 570 vpisanih volilcev prvega in drugega volilnega razreda trgovinskega odseka volilo jih je pravilno 190. Izvoljeni so za člane trgovske in obrtniške zbornice naslednji gg.: Fran Hren, trgovec v Ljubljani, s 183 glasovi; Ivan Perdan, trgovec v Ljubljani, s 182 in Fran Ks. Souvan, trgovec v Ljubljani, s 180 glasovi. 2. Od 2527 volilcev tretjega volilnega razreda trgovinskega odseka volilo jih je 586 pravilno. Izvoljena sta bila članom trgovske in obrtniške zbornice gg.: Alojzij Lenček, trgovec v Ljubljani, s 556 glasovi in Tomaž Pavšler, trgovec v Kranju, s 554 glasovi. 3. Od 25 volilcev prvega volilnega razreda obrtnega odseka (velika industrija) volilo jih je 15 pravilno in izvoljen je bil za člana trgovske in obrtniške zbornice g. Maks Krenner, ravnatelj kranjske stavbene družbe, s 14 glasovi. 4. Od 9507 volilcev drugega volilnega razreda obrtnega odseka volilo jih je 2311 pravilno in izvoljeni so bili članom trgovske in obrtniške zbornice gg.: Oroslav Dolenc, voščinar v Ljubljani, z 2188 glasovi; Janko Kersnik, veleposestnik na Brdu, s 2179, Feliks Stare, veleposestnik na Kolovcu, s 2173; Josip Rebek, ključavničar v Ljubljani, s 2168; Jernej Žitnik, čevljarški mojster v Ljubljani, s 2167, in Filip Supančič, stavbeni mojster v Ljubljani, z 2152 glasovi. 5. Od 26 volilcev tretjega volilnega razreda obrtnega odseka (rudarstvo) volilo jih je 11 pravilno in izvolili so članom zbornice g. Roberta Drascha, ravnatelja trboveljske premogarske družbe v Zagorju z 11 glasovi.

(Častni član.) Društvo „Kmetovalec“ v Zapogah je imenovalo štajerskega deželnega poslanca dr. Ivana Dečka častnim članom.

(Konkurz) je proglasilo deželno kot trgovinsko sodišče v Ljubljani na imetje Josipa Tribuča trgovca, gostilničarja in hišnega posestnika na Viči; konkurzni komisar je dežel. sodišča svetnik g. A. Tschech, upravnik konkurzne imovine gosp. dr. F. Tekavčič; likvidacijski rok je dne 2. aprila pod konkurznim komisarjem.

(Dopolnilna volitev) za mesta in trge Beljak, Šmohor, Pleiberg, Trbiž, Naborjet, Špital, Sovodenj, Greifenburg, Zg. Dravograd in Zg. Bela namesto odstopivšega dr. Steinwenderja je razpisana za dan 3. marca t. l.

(Umrli) je v Trstu mej mlajšimi poštnimi uradniki dobro znani c. kr. poštni kontrolor g. Ferd. Klemenčič. Pokojnik je bil skozi več let docent na brzojavnem učnem zavodu v Trstu.

(Zdravje v Ljubljani.) Od 28. dne januarja do 3. februarja je bilo 22 novorojencev, 1 mrtvorojenec in 29 jih je pa v tem času umrlo. Mej umrlimi je bilo 9 tujcev in 16 iz zavodov. Umrli je 1 za škrlatenco, 2 za davico, 5 za jetiko, 2 za vnetjem sopilnih organov, 4 vsled starostne oslabelosti, 15 za različnimi boleznimi. Zbolela sta 2 za škrlatenco, 1 za davico in 2 za hripo.

(Pasji davek.) Iz Gorice: Tukajšnje županstvo je naložilo nekako največji pasji davek, in sicer po 10 gld. od psa ali psička. Gospodje pri magistratu si bodo tako mnogo denarja nabrali za nove nepostavne laške šole. Prav bi pa bilo, ko bi Goričani, oziroma magistrat, posnemali Ljubljano o pustnih norčijah; namesto takozvanih „konfetov“ naj bi se revnim družinam pomagalo, ne pa denar po ulici metal.

G—r.

(Truplo slovečega zdravnika Billrotha) peljali so včeraj po noči iz Opatije preko Ljubljane na Dunaj z brzovlakom.

Društva.

(Akademično društvo „Triglav“ v Gradcu) priredi v soboto, 10. februarja, svoje šesto redno zborovanje s sledečim vspeedom: 1. Citanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Poročilo odbora za „Prešernovo slavnost“. 4. Kritika pravika Šavnika o predavanju modroslovca Ilesiča „o dolgočasnosti“. 5. Slučajnosti. — Lokal: „Zum wilden Mann“.

Narodno gospodarstvo.

Deželna kultura.

(Iz poročila poslanca Povšet-a.)

Pod 1. marg. št. poročila se ob ustanovitvi posebnega hidrografičnega urada, ki bo imel svoje središče v ministerstvu in kateremu bodo podrejeni v posameznih deželah posebni deželni hidrografični uradni oddelki. Že več let se je v drž. zboru zahtevalo ustanovitev posebnega tehniškega urada za vse vodne zgradbe, sploh za vse vodne zadeve. Vlada se je odločila za ustanovitev posebnega hidrografičnega urada, ki bo imel vrhovno vodstvo vseh vodnih zgradb, ter v prvi vrsti nalog, da se bo v tem uradu sleherni zadeva te stroke najprvo preiskovala ter presojevala, ali je izvršljiva, in ako je, da se vsi potrebni načrti na podlagi vsestranskih preiskav in študij v te svrhe sestavijo. Doseči se hoče s tem ne le izvršitev takih podjetij, ampak hoče se doseči, da se bo v celo to stroko spravil red, in prav temu uradu bo naloga, da pro- uči vse vodne zadeve in potrebe v deželah ter ini- cijativno pospeši izvršitev vseh potrebnih zgradb. Tako je upati, da bo prav po tem uradu mogoče doseči od države izvršitev toliko potrebnih vodnih zgradb tudi v naši domovini, v kateri imamo toliko še storiti.

Naj navajam prepotrebno dobavo pitne vode za vse one pokrajine, osobito na Krasu, ki trpe po- manjkanje vode, za napeljevanje vode na travnike, za osuševanje močvirja in drugih premokrih zemljišč, za vravno vodà, rek in potokov, za zgradbo hu- dournikov. Koliko je še storiti na Krasu, da se na pr. odpeljejo vode zastajoče v Planinski, Cerkniški dolini in v drugih kotlinah.

Deželni odbor je vis. vladi pritrdil in se iz- rekel za potrebo ustanovitve tega urada in obljubil po svoji moči pospešiti to prekornostno delo, kar se mora le radostno odobravati.

Pod št. 2., 3., 4., 5. poročila se o zgradbah hudournikov. Od teh treba omenjati, da je deželni odbor za vzdrževanje varstvenih zgrad pri trebiškem potoku obljubil donesek vsako leto 30 odstotkov iz deželnega zaklada k vzdrževalnim stroškom, prora- čunjenim na 200 gld. Treba bo vedno paziti na ohranitev zgradbenih del ob tem potoku, ker je podkorenska-belopeška cesta zaradi potoka Trebiža v vedni nevarnosti in je ona edino občilo v istem kraju. — Iz teh vzrokov je tedaj obljuba deželnega odbora opravičena in vredna odobrenja.

Omeniti treba še, da je ondotni občinski odbor sklenil namesto ustanovitve posebne vodne zadruga sam v svojem področju oskrbovati ta varstvena dela. Ker pa so se nekateri občinarji temu protivili, moral je deželni odbor ta sklep ovreči in bo od okrajnega glavarstva zahteval ustanovitev vodne zadruga.

Iz marg. št. 4. je omenjati, da so se na vravnalnih zgradbah ob Savi in Bistrici pri Moj- strani zgodile znatne poškodbe. Deželni odbor je storil vse potrebne korake, da se ondi osnuje vodna zadruga, in izrekati je le željo, da bo c. kr. vlada vendar že po toliko letih pripravila ondotne inte- resente do osnove vodne zadruga, ker sicer bo obilen strošek za napravo teh velikih zgradb sčā- soma ves zgubljen.

Pod št. 5. razvideti je, da je zakon sklenjen v zadnjem zasedanju, o zgradbi hudournika Piščenca dobil Najvišjo sankcijo in se bo to silno potrebno delo takoj izvršilo. Priporočila se pa dež. odboru, da strogo zahteva ustanovitev vodne zadruga.

Dalje je deželni odbor dal izvršiti tehniške po- izvedbe, potrebne v svrhu vravnave potoka Reke pri Cerkljah. Upravni odsek tudi odebruje posto-

panje deželnega odbora gledé vravnave Save in na- roča mu, da naj skrbno tudi nadalje deluje na to, da se toliko potrebno delo pri Gameljnih in pod črnuškim mostom brez odloga vršiti prične, ter da se pričelo delo pri Kresnicah in Litiji dovrši ter levi breg tudi pri Hotiču zavaruje, kjer Sava breg ondi zelo spodjeda in nevarnost preti ondotnemu polju.

Deželni odbor je prevzel polovico stroškov in sicer v znesku 1807 gld. 75 kr. na deželni zaklad za nabrežno zgradbo ob reki Ljubljanici pri Fužinah ter je zahteval osnovo vodne zadruga. (Konec sledi.)

Telegrami.

Gorica, 9. februvarja. Slovenski po- slanci stavili so interpelacijo, naperjeno proti gimnazijskemu profesorju Vrbi, ravnatelju Irossu, nadzorniku Lesanovskemu radi pre- strogih zahtev iz nemščine.

Dunaj, 8. februvarja. Mestni zbor je sklenil, da leta 1898 slovesno praznuje pet- desetletnico vladanja cesarjevega in naročil mestnemu svetu, da stavi primerne predloge.

Praga, 8. februvarja. V pravdi proti „Omladini“ se je prečital program napredne slovanske mladine. V tem programu zahteva se enakopravnost narodnosti, federativno združenje dežel, občna volilna pravica in na- meščenje vojaščine z ljudskim oboroženjem. Prečital se je dnevnik zatoženca Ziegelhoferja, kjer so zaznamovane vse demonstracije.

Praga, 9. februvarja. V pravdi proti „Omladini“ prečitalo se je danes pismo za- toženca Rudolfa svojim starišem, v katerem jih prosi, da odstranijo v stanovanju vse, kar bi mu škodovati utegnilo. Državni pravdnik napove zatožbo proti Rudolfovim starišem zaradi krivega pričevanja. Sodišče je dobilo pretilno pismo s podpisom socijalno-demo- kratičnega delavskega društva „Anarhisti praški“.

Budimpešta, 9. februvarja. Zbornica poslancev je zopet izvolila dosedanja pod- predsednika Perzela in Teodorja Andrassyja.

Draždane, 8. februvarja. Kralj je jako nevarno bolan.

Vsak, ki poskusi večkrat premovano **želodono tinkturo** **lokarja Piccolija** v Ljubljani, se bo de prečital o njenem ne- oporekljivem vplivu. Varujte se proti ponaredbam. Steklenica velja 10 kr. 584 7 10-5

Umrli so:

7. februvarja. Elizabeta Šeber, tapetnikova žena, 30 let, Kolodvorske ulice 31, jetika. — Avgustina Hudeček, kroja- čeva žena, 70 let, Gradišče 11, ostarelost.

8. februvarja. Jožef Bukovnik, lasničar, 53 let, sv. Petra cesta 13, kap. — Elizabeta Furlan, delavka, 53 let, Kravja dolina 11, atrofia cerebri.

V bolnišnici:

7. februvarja. Jakob Cepin, kajzarjev sin, 17 let, legar. — Marija Možina, gostija, 82 let, ostarelost.

Tuji.

7. februvarja.

Pri **Maliču**: P. Cora, c. kr. poštni nadkomisar, iz Trsta. — Kovadič, Hübscher, Sekovanič iz Varaždina. — Galle iz Planine, Klug, Ferner z Dunaja. — Fleš iz Ribnice. — Klementz, in Stefan pl. Santa, graščak, iz Gradca.

Pri **Stossu**: Rudolf grof Pace, c. kr. okr. glavar, iz Lonča. — Pintner, Mayer, Freiburger, Königsberger, Reiner z Dunaja. — Rosenthal iz Bratislave. — Tedesci, Ana Aney iz Trsta. — Fr. Gornik iz Nevelj. — Ivanossich pl. Küstenfeld, c. in kr. polkovnik, z Reke. — Svetic iz Litije. — J. Pekoly, okr. sodnik, s soprogo, z Brda. — J. Kušar iz Go- rice. — Schreiber, Wachs iz Lundenburga. — Perko, župan, iz Novega Mesta. — Vaclav Anton iz Zagreba. — Lenarčič z Vrhnike. — Ivan Hofbauer, knezoškofijski oskrbnik, iz Gornjega Grada. — Rabas z Višnje Gore. — Slaje iz Celja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine
opazovanja		zrakomera	toplomera			na 24 ur
		v mm	po Celziju			mm
7. u. jut.		738.5	10	sl. zap.	jasno	0.00
8. u. pop.		737.1	10.4	zm. zap.	jasno	
9. u. zveč.		740.1	2.6	brezv.	"	
Srednja temperatura 4.7°, za 5.1° nad normalom						

Služba organista in mežnarja

se oddaja

in je nastopiti o sv. Jurju.

Pogoji se zvedó pri župnem uradu v Starem Trgu pri Poljanah. 88 3-1

Najfinejša

polenovka (štokš)

priznana dobra in okusna

dobiva se pri

Maksu Brusu „Stefe“

Pred škofijo št. 13. 87 3-2

V jako pošteno hišo na deželi išče se

učenec

za specerijsko prodajalnico. Deček naj bode star 13 do 15 let in nemščine vsaj deloma zmožen. 71 5-5

Več pové upravništvo „Slovenca“.

Tovarniško zalogo
šivalnih strojev

in

pristrojev

508 50-17

za vozarenje

ima

IVAN JAK

v Ljubljani, Dunajska cesta 13.

☛ Ceniki zastoj in franko. ☛

Izborno svojo zalogo raznovrstnih vóz

kritih in nekritih

lično in trpežno izdelanih priporoča prečast. duhov- ščini in sl. občinstvu trdka

Fr. Šiške dediči

Marije Terezije cesta št. 6 v Ljubljani.

☛ Naročila izvršujejo se točno po nizki cení. ☛ 81 6-2

Dunajska borza.

Dne 9. februvarija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 05 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97 85
Zlata renta 4%, davka prosta	120 10
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 40
Akcije avstro-ogorske banke, 600 gld.	1006 —
Kred. tne akcijske, 160 gld.	359 50
London, 10 funtov strl.	125 70
Napoleonador (20 fr.)	9 96 1/2
Cesarski cekini	5 93
Nemških mark 100	61 42 1/2

Dne 8. februvarija.

Ogerska zlata renta 4%	117 gld. 50 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 90
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 50
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	159 —
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 25
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 40
4% kranjsko deželno posojilo	97 60
Kreditne srečke, 100 gld.	194 75
St. Genois srečke, 40 gld.	69 —

4% srečke dunajske parobrodne družbe	144 gld. — kr.
Avstr. rubeškega križa srečke, 10 gld.	18 80
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 75
Salmove srečke, 40 gld.	72 —
Waldsteinove srečke, 20 gld.	48 —
Ljubljanske srečke	24 —
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155 25
Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. sr. v. 2910	—
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	109 50
Papirnih rubeljev 100	134 50

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.

Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wellzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.